

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 30.12.1966, sp. zn. 6 Cz 151/66, ECLI:CZ:NS:1966:6.CZ.151.1966.1

Číslo: 54/1967

Právní věta: I pri posudzovaní nároku podľa § 40 ods. 1 zák. č. 101/1964 Zb. treba pri skúmaní podmienok pre vznik nároku a pre jeho trvanie vychádzať z ustanovenia § 20 ods. 4 zák. č. 101/1964 Zb. a § 18 vyhl. č. 102/1964 Zb.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 30.12.1966

Spisová značka: 6 Cz 151/66

Číslo rozhodnutí: 54

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 20
§ 40

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 54/1967 sb. rozh.

I pri posudzovaní nároku podľa § 40 ods. 1 zák. č. 101/1964 Zb. treba pri skúmaní podmienok pre vznik nároku a pre jeho trvanie vychádzať z ustanovenia § 20 ods. 4 zák. č. 101/1964 Zb. a § 18 vyhl. č. 102/1964 Zb.

(Rozsudok Najvyššieho súdu z 30. decembra 1966, [6 Cz 151/66.](#))

Rozhodnutím zastavil Štátny úrad sociálneho zabezpečenia výplatu čiastočného invalidného dôchodku navrhovateľovi. K odňatiu dávky došlo na základe rozhodnutia OPKSZ v N., ktorá vyslovila, že navrhovateľ pre ďalšie dávky nesplňuje ekonomické podmienky nároku.

Navrhovateľ namietal, že čiastočná invalidita u neho vznikla následkom úrazu, ktorý utrpel pri vykonávaní základnej vojenskej služby, že sa jeho zdravotný stav značne zhoršil a že splňuje pritom aj ekonomické podmienky nároku, lebo kým pred úrazom v tej istej profesii dosahovali pracovníci okolo 1500 Kčs mesačne, teraz jeho mesačný zárobok činí v priemere niečo nad 1000 Kčs.

Krajský súd v Bratislave po zistení, že navrhovateľ po stránke zdravotnej splňuje podmienku pre ďalšiu výplatu čiastočného invalidného dôchodku dospel k záveru, že už splnením tejto jedinej

podmienky bol daný nárok na ďalšie trvanie dávky, lebo § 40 zák. č. 101/1964 Zb., podľa ktorého treba nároky navrhovateľa posudzovať, nepozná aj podmienku podstatného poklesu zárobku, teda podmienku ekonomickú.

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie zrušil a zároveň vyslovil právny názor, že navrhovateľovi čiastočný invalidný dôchodok podľa § 40 zák. č. 101/1964 Zb. naďalej prislúcha.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom najvyššieho súdu, že týmto rozhodnutím bol porušený zákon a toto rozhodnutie zrušil.

Z odôvodnenia:

Dôchodkové zabezpečenie občanov vykonávajúcich službu v ozbrojených silách upravuje § 40 a násl. zák. č. 101/1964 Zb.

Podľa § 40 ods. 1 cit. zákona občanom vykonávajúcim službu v ozbrojených silách, ktorí nie sú vojakami z povolania a stali sa čiastočne invalidnými následkom úrazu alebo ochorenia, ktoré vznikli pri výkone služby v ozbrojených silách alebo v priamej súvislosti s tým, prislúcha čiastočný invalidný dôchodok vo zvýšenej výmere, v akej sa poskytuje pri pracovnom úraze a podľa ustanovenia o tomto dôchodku.

Už z vyššie citovaného zákonného ustanovenia teda priamo vyplýva, že i nároky, ktoré plynú zo sociálneho zabezpečenia občanov vykonávajúcich službu v ozbrojených silách a členov ich rodín, treba posudzovať i so zreteľom na ustanovenie zákona, ktoré bližšie upravujú všeobecné podmienky vzniku nároku, medzi ktorými na prvom mieste je zistenie čiastočnej invalidity § 20 ods. 4 a vyhl. č. 102/1964 Zb. v § 18.

Naviac i zo všeobecného ustanovenia § 4 zákona o sociálnom zabezpečení vyplýva, že sa dávky dôchodkového zabezpečenia poskytujú len pri splnení podmienok, ktoré sú uvedené v ustanoveniach o jednotlivých dávkach; tieto podmienky obsahuje práve § 20 zák. č. 101/1964 Zb. a § 17 a § 18 vyhl. č. 102/1964 Zb. (porovnaj s § 40 zák.).

Konečne i § 42 zák. č. 101/1964 Zb., ako ustanovenie upravujúce dôchodkové zabezpečenie občanov vykonávajúcich službu v ozbrojených silách sa odvoláva na § 23 ods. 1 písm. a) a § 26 zákona, teda na ustanovenia, ktoré upravuje všeobecne výšku invalidných dôchodkov resp. výšku invalidného dôchodku pri pracovnom úraze.

Z uvedeného vyplýva, že i pri posudzovaní nároku podľa § 40 ods. 1 zák. č. 101/1964 Zb. treba pri skúmaní podmienok pre vznik nároku a pre jeho trvanie vychádzať z ustanovenia § 20 ods. 4 zák. č. 101/1964 Zb. a § 18 vyhl. č. 102/1964 Zb.

Pretože krajský súd vychádzal z iného právneho názoru a v dôsledku toho nezistoval skutkový stav rozhodný pre posúdenie ďalšieho trvania nároku z hľadiska ekonomického, porušil zákon v ustanovení § 40 ods. 1, § 20 ods. 4 zák. č. 101/1964 Zb., § 18 vyhl. č. 102/1964 a ďalej ustanovenie § 2, § 6 a § 132 o. s. p.